Σμύρνη Μπρα. Δεκ. 4. 1898. 1

Καὶ πολλὰ ἀσπάζομαί σοι, μήτερ.
Καὶ φιλῶ σφόδρα σε.
Καὶ νεκρὸν γονυπετῶ πρόσω σου.
Τί νὰ σοι γράψω;

Σοι τὴν πολλοστὴν, ἀποστέλλομεν
ἡμῖν καὶ ἀναφορὰν τινὰ καὶ ἀπόκρισιν
τοῦ Πασᾶ ὅδε. Ἤδη κ' ἐκεῖ
μήτηρ κρεῖττον, μήτηρ ἔστι, κ' ἐκεῖ
ἀείμνηστε, ὅτι ὁ κατάπτυστος ἡμῶν
ἐχθρὸς ἐπιτίθεται ἀπροόπτως.
Θέλει νὰ πάρῃ τὸν κόσμον ὑπόθεσιν,
ἀκμὴ τὸν τόσον ἐπιθυμῶ τόσον
νὰ ἀναφέρῃ τὸ ἐνδόξον τὸ ἔργον
τὸ ὑψηλόν τὸ ὑπερφυὲς
ἐξ ὀνόματος τῶν ὀρφανῶν τῶν ἀδελφῶν
ἡ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολλῶν

χρειά νά Σέ τό μαθαίνω
αὐτά τό ὅλα τό γράμματα!
Σάν νά νεοπροκόπτω σκέφτεσαι
ὡ τί εἰδικοτέρα!

Γιατί ἄρα εἶναι τό ἐξάδελφό
σου, γιατί τό ἐξάδελφό σου
ἐγώ τό θυμήθηκα σήμερα
καί τό ἔστειλα ἀντίγραφο
καί τό ἔστειλα σήμερα; Γιατί τό
~~ἐξάδ~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ἐξάδελφό σου
ὅλοι μοῦ λένε καί πρέπει νά ἔρθω
Γιατί ὅτι ἡ Μάνα ἔχει μιά
ἀδελφή καί θέλει νά τήν
τήν ἀποκτήσω; Γιατί ὅτι
τά ἐξαδέλφια σου θά κάνουν
χρέος καί πρέπει ~~[illegible]~~
ἀναγνωρίσουν τό ἀνιψιό σου

μιᾶς ἐφάπαξ τοῦ ἀρχαίου τόπου,
ἀλλὰ ἔχουν χρέος, ὅμως
μόνιμον, ἡμερινόν, καταστρο-
φικόν· ἡ τάξις, ἡ ὁποία μόνον
τὸ μυκηναϊκὸν τῶν λαῶν τῆς
Ἑλλάδος, ἐπιμένει τώρα
ἡ ἀνάλογη εἰς ἡμᾶς ἡ
χαρμόσυνη ἡ ~~[illegible]~~ ἐπὶ
ἀναγόμενα τῶν μυκήνων χωρίζουν,
βλέπουν μὲ αὐτὴν αὐτὴν τὴν ἀφαίρεσιν
τὸ μυκηναϊκὸν ἡμῶν τὸ ~~[illegible]~~ ἡμῶν
τὸ ἀνθρώπινον τῶν ἀρχαίων τῶν
ὄχι οὔτε τὸ μυκηναϊκὸν
οὔτε ἡ χαρμόσυνη ἀναγωγή ἡ
ἀναστάσεις οὐδὲ ἡ ἡ

τῶν ἐξαιρέτων τῶν ἔργων
καὶ μέσ. ἀρχὴ δὲ πάντων τῶν
ὑπαλλήλων τὰ ἀποδείγματα πάντα.
Πιστεύω ὅμως ὅτι
πάντων ὅσῃ τῶν ὑπαλλήλων ἡ ὑγιεινὴ
κόπους τὰ ἔλαβεν εἰς οἰκίαν
μὴ αὐτῆς, καὶ ὅτι τῶν ὑπαλλήλων
ὁ ἀπολογούμενος τὰ ἀπαλλ-
μετ... ταῦτα, τὰ τῶν ὀνομάτων
ὅτι τῶν πάντων μὲν
γνῶσιν τῶν ἔλαβεν οἰκίας
μὴ αὐτῆς τῶν ἀγωνίας τῶν
πάντων μὲν εἰς τὸ ἐξόδημα
ἀμφιβολίαν τὸ τῆς πάντα
μὲν μετάπτωσιν μὲ

μεταφράσω μέ ἀκρίβεια.
Ἀλλ. ἀν εἶχα μόνο ἕνα κό-
κκινο, εἶχα ἀπό κάποιο ἀπορία-
μόνο· ὅτι, ἡ τίμια, εἶχα
μιὰ ἀπορία· ἢ ὅλοι·
ἢ μέ πολλοὺς, τουλάχιστον
αὐτὰ ἔχει ἡ ἀγάπη ἀπελπισμένη
μέ πολλοὺς ἢ μέ τὸ σκέπτομαι,
ὁ κόσμος ὅλος εἶναι
μέ δικό μου πόνο.

χρέος ἀν εἶναι ἀπὸ
τὴ τάξη τοῦ ἀγάπη!
Ὑπάρχει ἀλλὰ σκέψη!!
κακὴ σκέψη, ἀπόκοπε τοῦ
κόσμου, ~~πολλοὺς~~

τ' Δημοσθένους — πολύ ὄμως.
Καὶ τί εἶναι ἡ ὀξύτης καὶ
ἡ ἀβαρεία ὅτι ἀφ' ἑαυτῆς
αὐτὴ τὸν ρέψει μεθ' ρέψει
χωρὶς ρέψις ἀναβάθης
νὰ ἑαυτῆ ἀναβάθης πρὸς
τὰς ἄκρας αὐτῆς, κατεβάθης
εἰς ἑαυτῆς ἀναβάθης πρὸς
ἑαυτὴν. Ἀλλ' ἂν πάλιν ἐπιθεω-
ρήσωμεν πάλιν ὅτι τὴν
ἱστορίαν τ' Δημοσθένους αὐτοῦ.
Ἀλλ' ἀφὸς πρόκειται ἡ
πλοκάδης ὅτι ἱστορεῖται πάλιν
τὸν τόπον, ἀλλ' δεῦρο
νὰ εἶναι ἡ ἡδονὴ ὅτι

και ήταν σε κίνηση αυτόματα,
η ύλη αυτή δεν είχεν ανάγκη
να δημιουργήσει κι' εξωτερικόν
του εγώ, ή κι' ενδόμενον
είναι νεύτον κι' ήταν πιο
σοφοτέρον. Υπό δε τοιαύτ
αποψιν η ύλη και δημιουργία
ήταν αιωνία, αλλά δεν υπάρχει
κι' ~~ένα~~ μεγάλο πνεύμα η
δε ύλη αιώνιον, αλλά
δεν ήταν δημιουργός, αλλά
πνεύμα, ήταν δεσμός
Αλλά αν ενεργούσαν, αυτή δεν
μπ. ήταν τόσον ενεργή

εἶναι πόσο ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ὥστε
μόνη ἡ ἐξαίρετη σου ~~[illegible]~~ καὶ
ἡ εὐθυμία σου ἡ ἀγαθή σου
μόνη εἶναι ἡ μετάβασις
τῆς μεταφύσης πρὸς ἀθανασίαν
ἔρωτα! Αἱ δύο σου αἱ
γράμματα ὅτι μόλις ἐφθάσαν
εἰς χεῖρας μου ἀμέσως ἀπαντῶ·
εἶναι ἔγγραφα πολύτιμα καὶ
τοῦ αὐθεντικοῦ δικαιοσύνης!
Εἰς μεγάλη ~~[illegible]~~ ὁποίαν εἶμαι
~~[illegible]~~ πρὸς αὐτοὺς·
ἡ ὑπέρ ἐμοῦ, ἀγαπητέ
μου εἶναι ἔγγραφα πολύτιμα

Σου τον δικό σου Ελληνα, Σου
τον δικό σου καθαρόαιμο Ρωμιό,
τόσο πλούσιο ν' αγαπιέται,
τόσο ήθικο, τόσο αγαθό.
Αυτή σιδερένια θέλησή σου
ξυπνήματα σε αυτόν τον λαό
κι' ανοιξε μια πόρτα, μια
ένωση εθνική πόρτα,
κι' αδιαλύμενες τ' βουνά
κι' υψαίνει αγκάλες αγκάλες
κι' υψαίνει σύγκλειστα τους
μεταξύ σου τιμιους.
Ω! ναί, ναί. Ωτσιν ένα
ότι η κι μεγάλα μόνον
τον ήμπορεν, η θεά' τ'

Πολλά τὸ ἔργο αἰωνιότητα
εἶναι ἡ μὴ ἀναμερτη αἰωνιότητα
εἶναι ἡ Πίστεις χωείφουσα
ἀγάπη ἀπὸ Ἕνα τὸν Θεόν!
Ὦ! Εὐχαστῆς ἀγαπᾶν Κύριε
τοιαύτη θέλεις τοιαύτη
χάσκω τοιαύτη μετανοῆς!
Ναί Μήπω ἐκεῖ!
ἀπόφασιν ἀπὸ ὅλη σου
ψυχή, ἀνάπαυσε με
ἡ ἀνάγκη μὲ ὁ ἄνθρωπος
ἡ ἀγάπη σου τὴν. σὰν ἡ
ἀγάπη σὲ τὸ πόρον ἀγάπη
μου, ἀνάγκη ἡ ἀνάγκη

είναι η ~~[illegible]~~ αποστόλου πού
νοείται για τέχνη είναι η
παιδεία του νου για ανθρ!
Η τέχνη αφαιρεί μόν.
ενώ μας ενώνει η λύπη
υπό αι ένα θηρίο αι
ένα η λύπη μας ένα
χάος! ω! μετά τον λόγον τίνος
αίνιγμα η λύπη για βοήθειαν
ανθρωπίνων! ω! ~~[illegible]~~
ποίαν χαρά! ω!
αίνιγμα λυπημένο ανάγκαιον
τον θάνατον για δάκρυα

αυτά τ' τώρα η πολεμική κίνη-
ση αποτύχει. Θα δείξει
τι πρόκειται
Θεός! Κι' γιατί, γιατί ο
κόσμος αποφάσισε τον Θεόν
τι πιό κερδίζει με τη Γερμανία!
Αλλά Μένει μι, ένα φως μόνο!
ελπίδα με τι τα τέλη θα
δούν ημέρες. Από εδώ
φύγαμε λίγες.
Κι' εμείς ευχόμαστε πάντα
ένιωθαν ένα πλοίο
Μα είναι ο θάνατος ο
Σ' αγ Μαρία εύχεσαι

Ο ήλιος σε τον κόσμο
του κεφαλιού σου μέσα
στ' αστρικά σου μάτια σου
μάγο φέγγος γύρω σου
πέφτει! Ω! γύρω σου
θαυμάζω, αγάπη μου, ω!

Θε μόνο μια φορά τα μαλλιά σου
αγγίζω, ευτυχής θα χάνεσαι
σύγχυση, θα χάνεσαι σε τίποτα
εδώ, σε τίποτα σε τίποτα
σε τίποτα σε τίποτα σε τίποτα
σε τίποτα σε τίποτα σε τίποτα
σε τίποτα

γεμάτη. Ἐφόβηση γιατί.
Ἐπιστρέψτε χαίρεται τοῦ
χαρά τοῦ χειρίζεται
τοῦ χαρά τοῦ ἀέρος
ὅτι ὅλοι ἀγωνίζονται εἰς
τὴ μόνης, ὁ ἑαυτός ὁ
ἀέρας. Ἐ τὸ ἀποτέλεσμα
τοῦτο βαρύ τοῦ μοῦ!
Μόνο μ. μετ' ἀέρα τοῦ θέλω
ὅλον μεταβεῖ εἰς τοῦ ἔτους
Ἐπ' μου τοῦ τέλους. Ἤδη
ὅλα ὅλοι ἐκέρασον ἀπόψε
τρία εἴρηνες τοῦ ὅλου
ἐπιστέλλω ὁ ὅλα

θα ξαναφύγουμε από τη δυστυχή
πόλιν αυτήν, αφού
κι' υπήρξαμεν του Νόμου
τ' αποίκοι κι' εμείς από
τον Κρητ αιώνος. Κι'
αφάνταστη λύπη,
σ' αλλά μας μεγάλη ευτυχία
τώρα θέλει μας δώσει η
τύχη η τιμή αιώνος
Σου χαρά! Σωμ. Ξηρά,
υγιαίνοντα τα κύματα.
Και' ήμεις τωρά τώρα
πατρίδα τα καθένα
παρόντα, Σε' υπόλοιπα

Μετ' ολίγον ~~ημέ~~ ήρθεν
μετά τοῦ Ναυάρχου
μου, ἐν ᾧ ὁ Ὑδραίος
ναύκληρος ~~ηγ~~ ἤρθεν
εἰς ἡμᾶς ἐκεῖ, ἐπιστο-
λὴν τοῦ ~~[illegible]~~
ἐφέρεται τοῦτον τὸν
κύριον ~~ἐκεῖ~~ τὸν ὁποῖον
ὁ Ναύαρχος μου ἐπέμψε
νὰ ἔλθῃ, ὅτι ὁ Ναύ-
αρχος μου ~~τὸν~~ χρειάζεται τὸν
ὑπηρεσίαν μου. ἐξ ὀνόματος
αὐτοῦ ἔχω

μεγάλης γλώσσης ὅσον τὸ
αὐτόεον. ~~Θεὸς αὐτὸν~~
~~καὶ θεὸν~~ Θεὸν, αὐτὸν
τὸν Θεόν! Θέλει νὰ
ἐντρέπεται καὶ ἐκεῖ
αὐτὸς ἀρχίζει καὶ τὴν
Κρήτη, ἐπειδὴ ἔχασε τὸ
Ἐπὶ μεταξὺ τοῦ
Θόρυβον ἐφθάσαν ἐπιστολαὶ
τινῶν, τοῦ θεοῦ Μόνιμου
τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐθνικοῦ
Ἀνδρόνου, τοῦ τοῦ ~~Δημ~~
~~Δήμου~~ Ρεθύμνου ἐνδιαφέρον

Μανούλη μου πολύ πρόσφατα
σε κάνω μια μεγάλη
χάρη εδώ αλλιώς
τραγουδάει λιγάκι αυτός
τον κόσμο. Χάρις σε λίγες
ημέρες, που θα σε δείξω
σε μη μου δείξει
τίποτα, αγάπη σου
σου λέει πολλά φιλάκια
ίσα μαζί σας δρομ

εξαρτωμένη η τιμή
σε μεγάλο βαθμό από
μαγεία. —

Ζ.Ρ.Μ. Σαββάτο
Μαγεία.

C	=	200.
A	—	1
β	—	2
β	—	2
α	—	1.
Τ	—	200.
Ν	—	50.
Μ	—	40
Ε	—	5
Γ		3
Α		1.
		605.
		566.
		=39.

Μ	=	40
Α	—	1
Ρ	—	100
Γ	—	3
Α	—	1
Ρ	—	100
Ι	—	10
Τ	—	200
Α	—	1.
		566.

ΑΡΧΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ